

**Axel Christensen:** Den Situation, vi staar i her i Landet med Hensyn til Fremskaffelse af Brændsel, giver jo al mulig Anledning til, at vi forbereder en saa stor Produktion som muligt af indenlandsk Brændsel. Mit Parti vil derfor gerne tilsige vor velvillige Medvirkning til Gennemførelsen af det foreliggende Lovforslag. Vi er klar over, at Fremstillingen af indenlandsk Brændsel er saa nødvendig som ingen Sinde før, og vi er klar over, at jo før Rigsdagen faar dette Lovforslag gennemført, des bedre er det, for det er indlysende, at de forskellige Faktorer, som skal samarbejde, maa have en vis Tid til at planlægge de Forberedelser, som en saadan Produktion kræver. Det gælder lige fra det Stykke Tørvejord, der skal tages i Anvendelse, til alle de Bestemmelser, der skal træffes for at opnaa saa stor en Produktion som muligt; det gælder Fremskaffelsen af de nødvendige Driftsmidler, Fremskaffelsen af Arbejdskraft samt Fremstilling af de fornødne Maskiner og Redskaber. Jeg er fuldt ud klar over, at det navnlig er de større Industrivirksomheder, der ses hen til i Forventning om at faa fremskaffet saa store Mængder af indenlandsk Brændsel som muligt, men jeg vil gerne henstille til den højtærede Landbrugsminister, at man stiller sig saa velvilligt som muligt over for de lidt mindre Virksomheder, som vil tage Initiativet til at sætte yderligere Produktion i Gang. Der er mange smaa Haandværkervirksomheder, som i disse Tider har meget ringe Beskæftigelse, og som vil være særlig interesserede i Fremstillingen af Redskaber og Maskiner til Brug i de smaa og mellemstore Tørvemoser, der forhaabentlig nu vil blive udnyttet. Jeg tænker i denne Forbindelse paa Finansieringen ved Anskaffelse af Redskaber og Maskiner, og jeg haaber, det vil blive muligt for de paa-gældende at opnaa saa god Kontakt med Ministeriet, at mange smaa Virksomheder vil kunne udnytte den Beskæftigelsesmulighed, der ligger heri, og samtidig bidrage deres til, at Produktionen fremmes til Gavn for hele Brændselsituationen. Men alt dette kræver Tid og mange Overvejelser for de enkelte, og vi giver derfor fuld Tilslutning til, at Lovforslaget gennemføres saa hurtigt som muligt.

Jeg skal afholde mig fra at komme nærmere ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, da det fremgaar af Behandlingen i det andet høje Ting og af de Udtalelser, der er fremsat her, at man i det store og hele er enig om Lovens Affattelse.

Jeg vil nu blot udtale det Haab, at saavel Lovens Bestemmelser som den højtærede

Ministers Administration af Loven maa bidrage til, at Produktionen bliver saa stor som muligt, og jeg vil tilføje, at Produktionen næppe kan blive for stor. Skulde det ske, at andre Brændselsstoffer efterhaanden fremkom til saadanne Priser og i en saadan Mængde, at det gjorde den hjemlige Produktion delvis overflødig, var det det bedste, der kunde ske, og skulde Staten derved komme ud for Tab ved Finansieringen, skal jeg være den sidste til at bebrejde Ministeren noget i den Anledning.

Hermed skal jeg paa det bedste anbefale Lovforslaget til hurtig Vedtagelse i det høje Ting.

**J. S. Foget:** Jeg finder ikke Anledning til at fordybe mig i selve Lovforslagets Udformning, særlig ikke efter den kategoriske Udtalelse, der er fremkommet i Betænkningen om, at den Dispensationsret, der gives i § 2, vil blive administreret saaledes, at der gives Dispensation til alle, som underkaster sig de fastsatte Kontrolbestemmelser.

Jeg vil gerne ved den her givne Lejlighed have Lov til at fremkomme med et Par Bemærkninger om selve det Problem, der behandles. Vi har herhjemme 3 Brændselsstoffer, der har Betydning; vi har Brunkul, vi har Tørv, og vi har Træ. Jeg ved, at man har undersøgt, om der er Mulighed for en større Hugst i Skovene. Saa vidt jeg ved, har man fra Statsskovenes Side hævdet, at de ikke havde nogen Mulighed for en væsentlig større Hugst end normalt. Jeg tror ikke, dette er rigtigt, jeg tror, der er Mulighed for en langt større Hugst, end man hidtil har gennemført, uden at man derved ødelægger Skovene. Jeg vil gerne i den Anledning have Lov til at henstille til den højtærede Minister og det Udvalg, der eventuelt bliver nedsat, at man ikke nøjes med fra de forskellige Skovridere rundt omkring at faa en Indstilling, men at man virkelig undersøger Problemet til Bunds, eventuelt ved at lade en Kommission eller Enkeltpersoner rejse rundt for at se paa de Skove, hvorom der er Tale.

Det andet Problem er Brunkullene. De, der er gaaet i Gang med at udnytte Brunkulslejerne, har egentlig længe ventet paa denne Lov. Man havde en tilsvarende Lov under den forrige Krig, men der har været nogen Nervøsitet vedrørende Spørgsmaalet; man har været lidt ængstelig for at gaa i Gang med en fuld Udnyttelse. Men efter den Bemærkning, der nu er fremkommet i Betænkningen, er der ikke længer nogen Grund for det private Initiativ til at frygte, at det skal blive lammet. Jeg advarer dog imod